

Guy de Maupassant (1850 – 1893): Kulička (1879)

I. Beletristický text:

A. Literární druh a žánr, literárněhistorický kontext, umělecký směr / tvůrčí skupina, údaje o autorovi ve vztahu k dílu;

- B. 1. Doba a místo (děje);
2. Kompozice;
3. Hlavní postavy a jejich charakteristika;
4. Námět, témata, hlavní motivy;
- C. Jazykové zvláštnosti a kulturní souvislosti;

Hrabě však měl mezi předky tři velvyslance, a poněvadž vypadal jako diplomat, byl zastáncem obratného vyjednávání.

„Musíme ji přemluvit,“ řekl.

A tak kuli spiknutí. (...)

Hraběnka navrhla odpolední vycházku; jak bylo smlouveno, hrabě se zavěsil do Kuličky a zůstal s ní trochu pozadu. (...) „Vy tedy, milé dítě, chete nás i sebe nechat raději zde, kde nám hrozí, stejně jako vám, přepadení Prušáků a jejich násilnictví, než byste souhlasila s ústupkem, který jste ve svém životě tak často povolila?“

Kulička nedopovídala. (...)

Hrabě přistoupil k hostinskému a tiše se zeptal:

„Už je to dobré?“

„Ano.“

Ze slušnosti spolucestujícím nic neříkal, ale přikývl lehce hlavou. (...)

Všichni e tvářili, jako by měli bůhvíco práce, odtahovali se od ní, jako by ve svých sukních roznášela nákazu. Potom vběhli do vozu a kulička vstupovala sama, poslední, a tiše usedla na své místo.

Zdálo se, že ji nevidí, že ji neznají; paní Loiseauová se na ni z dálky pohoršeně podívala a řekla polohlasně svému manželovi:

„To jsem ráda, že nesedím vedle ní.“

Dostavník sebou těžce škubl a cesta se začala.

II. Nebeletristický text:

A. Funkční styl, obsah, účel, vztah k prvnímu textu;

B. Jazykové apod. zvláštnosti.

Pruský Vilém I. jmenoval v r. 1862 předsedou vlády čelného junkera, sedmačtyřicetiletého **Otto von Bismarcka** a společně vystupňovali **pruský boj za sjednocení Německa pod postabsolutistickou a militaristickou vládou**. V r. 1864 Prusové s Rakušany rychle porazili Dánsko, čímž ovládli dosud sporná území Šlesvicko a Holštýnsko. Rakušanům se Prusové revanšovali překvapivou válkou v r. 1866: v krátké válce zdeptali rakouské síly u Sadové u Hradce Králové. Tím zanikl Německý spolek a Prusové navíc nadiktovali připojení Benátska k Itálii. V r. 1867 založili **Severoněmecký spolek** (německých států severně od řeky Mohanu), jímž vtiskli svůj rozhodující vliv většině německého území (spolkovým kancléřem byl Bismarck).

S touto podporou v zádech se obrátili na poslední stranu, která si silné, jednotné Německo nepřála. V r. 1870 vpadli do **Francie**, s níž také neměli velkou práci. Režim Napoleona III. se prostoduše nechal vyprovokovat k tomu, že válku sám vyhlásil, a situaci nezachránilo ani císařovo osobní velení armádě. V září byl Napoleon zajat a v Paříži vzápětí vypukla **Záříjová revoluce**, která jej svrhla, zrušila císařství a zřídila třetí, demokratickou republiku.

